

El PSM posa el motor a punt per a les eleccions de 2011

El partit ha presentat els equips que encapçalaran el projecte de menorquinisme polític als ajuntaments de Maó, Es Castell i Ciutadella, i també al Consell Insular de Menorca i al Parlament de les Illes Balears, amb Maite Salord i Nel Martí al capdavant.

Josep Carreres, Maite Salord i Nel Martí, després del Consell Polític celebrat el 12 de desembre.

Les incerteses que planaven sobre les diferents llistes electorals per part del PSM s'acaben de resoldre amb un gran força i expectativa a l'alça, després que el compromís de la gent que integra el partit s'hagi posat com a valor principal per part dels mateixos candidats i de tot l'equip que hi ha darrere.

Aquestes eleccions es presenten com un repte per al nostre partit. El PSM ha proporcionat durant uns quants anys la governabilitat a diferents institucions, i ha fet possible que aquests governs resultants assumesquin reptes marcats clarament per una aposta que ve des de l'esquerra amb consciència de país, de model territorial coherent i sostenible, d'apostes per a la diversificació econòmica dels sectors. Parlem del model de l'esquerra

del país que lidera el PSM, que davant d'una política a vegades erràtica del PSOE, socis de govern a moltes institucions, té clares les idees. Un model d'esquerra que faci front al de la dreta, identificat amb el PP i d'altres partits, que presenten unes propostes que no ens agraden gens, que davant de la suposada sortida de la crisi plantegen desfer passes en tota la feina dels darrers anys. Un model caracteritzat per la feina, la coherència, la transparència i la solidesa. I, sobretot, pel treball en equip. La fortalesa de totes les candidatures és que presentem un equip, un conjunt de persones que treballen pel i per al partit, per unes idees mestre que els empeny a fer el seu compromís per Menorca i pels pobles que la conformen.

Ara és el moment de fer un pas endavant en aquest plantejament. El PSM aspira a ser una força central en la política menorquina. Aquesta idea de centralitat és necessària per a una Menorca que es desitja plena en les seves possibilitats, capaç de decidir el seu model i els seus reptes, sense condicionar-se a les forces exteriors, i que no es vol subsidiària. I l'equip de gent que el PSM presenta a totes les bandes reuneix totes aquestes condicions. La feina, la cohesió i la centralitat política són valors que estan en alça, per davant d'imatges públiques (que també són necessàries), de discursos buits de contingut i de recerca d'adhesions populistes i fàcils. La feina en un moment delicat com el que travessam ha d'esdevenir compromís, esforç i excel·lència: no-

El moment del PSM

Tuni Allès
secretària general

Durant les darreres setmanes hem presentat alguns dels equips que lideraran el projecte de menorquinisme polític del PSM al Consell de Menorca, al Parlament de les Illes Balears i als ajuntaments durant les properes eleccions de 2011. Veure la gent que forma part d'aquests equips m'omple de satisfacció, primer per la vàlua i la capacitat de totes aquestes persones i, segon, per anar tancant amb èxit el procés de renovació i de participació que ens havíem marcat des de bon principi. Un procés de renovació que no ve imposat sinó que sorgeix del convenciment que tots feim partit, de la importància de donar pas a gent nova.

Al PSM tenim una important cantera de persones preparades per prendre el relleu i liderar el nostre projecte a les diferents administracions, persones amb un alt sentit de la responsabilitat disposades a fer feina amb transparència perquè Menorca avanci des d'un projecte ecologista i d'esquerres. Sabeu que exigim molt a totes les persones que es comprometen amb el partit i ha de ser així perquè, al PSM, no hi ha hagut ni hi haurà mai cap corrupte. No ho permetríem.

Estic convençuda, a més, que és el moment del PSM. A Menorca, ens trobam amb un PSOE que ha decebut i ha creat decensís i un PP que fa por quan xerra de crear i ampliar infraestructures i que diu que volen modificar el PTI sense concretar ni el què ni el com, amb la impressió que el que pretén és canviar aspectes més propis de la Llei del Sòl. Esteim en un moment dolç com a partit i, des del punt de vista polític, ara més que mai som imprescindibles.

La nostra expectativa és consolidar i fins i tot augmentar la representació que ara tenim a les diferents corporacions a l'illa. Amb equips liderats per persones com Maria Josep Morell a Maó, Amador Marí a Castell, Joana Gomila a Ciutadella, amb el tàndem Maite Salord-Josep Carreres al Consell i amb Nel Martí al Parlament balear, i amb els equips que es presentaran properament a la resta de municipis de l'illa, tenim moltes possibilitats d'aconseguir-ho.

Ànims i endavant que ens queda molta feina per fer!

més així s'adquireix la centralitat política des del convenciment i la radicalitat per assolir els canvis necessaris.

Totes aquestes característiques, les reuneixen els nostres candidats, que han reafirmat el seu compromís per Menorca i pel projecte del Partit Socialista d'aquesta illa.

Candidatura al Parlament de les Illes Balears

Serà encapçalada per Nel Martí. Més que reconegut per la seva trajectòria; dins el partit: n'ha estat secretari general, i actualment és secretari de l'agrupació de Ciutadella i portaveu insular; també a les institucions: regidor d'Educació, Joventut i Política lingüística i alhora de Recursos Humans a l'Ajuntament de Ciutadella, director insular de Cultura en el Consell i conseller de Cultura, Educació i Joventut, també en el Consell; i en el món social i cultural, en què el seu compromís per un món millor, més pensador, més culte, més inquiet, l'han fet esdevenir un referent en molts àmbits. La seva trajectòria i experiència el situen en unes coordenades immillorables per a aquestes eleccions. Nel Martí és garantia d'èxit i transmissor d'una menorquinitat al Parlament de les Illes Balears de la qual és exempta qualsevol de les altres candidatures dels partits. Hem vist en tots els casos com els representants de Menorca a l'àmbit balear han actuat, a l'hora de la veritat, en clau mallorquina. Tornam a reivindicar el paper del PSM com a centralitat política necessària per fer front a tots els reptes.

Candidatura al Consell Insular

El darrer Consell Polític va proclamar també la candidatura al Consell Insular de Menorca, encapçalada pel tàndem compost per Maite Salord i Josep Carreres (Carre). La vàlua de les dues persones és més que reconeguda en tots els àmbits. Maite Salord, que encapçala la llista, ha demostrat el seu caràcter de política en essència i la proximitat amb la gent a través de diferents canals, al si del compromís amb la política de Ciutadella. I tot amb la convicció de ser una persona amb criteri, ganes de fer feina i coherència amb els seus principis, que coincideixen plenament amb els del PSM. La seva candidatura a l'Ajuntament de Ciutadella en les darreres eleccions i l'espectacular pujada de vots l'ha feta guanyar-se el respecte de tothom, en una legislatura marcada per la situació gairebé esperpèntica a l'Ajuntament de ponent, després de la qual el PSM ha entrat a governar a mitjan mandat per les actuacions de descrèdit del PP i del partit que se'n va escindir. Un mandat també marcat per la serietat del PSM al costat d'una gestió no gaire afortunada del seu soci de govern, el PSOE.

Josep Carreres, actual batle de Ferreries, batlia a la qual també es presenta com a candidat, és la garantia del pes

polític de l'experiència i de la vàlua personal. La cara explícita del consens i de la feina reconeguda per tot l'arc de representació política allà on ha actuat. De la proximitat amb la gent i el compromís d'allà on enceta un projecte. Com a cara visible, representa el número 2 a la llista del Consell.

Aquesta llista s'inicia així, amb la presentació de dues de les cares més ben preparades del panorama polític menorquí, i pretén introduir persones que plantegin un compromís pel projecte del PSM, un compromís ample i en el qual són moltes les persones que s'hi senten atretes i amb possibilitat d'incorporar-s'hi. El PSM pretén, d'aquesta manera, accedir a la centralitat política que consideram que és necessària per Menorca.

Candidatures municipals

En el darrer Consell Polític també s'han ratificat algunes candidatures proposades per cadascuna de les agrupacions dels pobles, i que presenten un panorama il·lusionador en els diferents escenaris, una mescla de renovació, experiència i preparació encomiables.

Maria Josep Morell és la candidata número u per a les llistes municipals de **Maó**. Morell es va presentar com a número 2 a les anteriors eleccions, i va passar a ser portaveu un cop l'anterior cap de llista, Tomeu Febrer, va deixar el càrrec. Ara, ha agafat el relleu al capdavant de la llista amb convicció i fermesa. La seva tasca professional, que l'ha duita a ser gran coneixedora de l'àmbit social i sanitari, també li ha permès entrar en el món de la cooperació. La sensibilitat per tots aquests temes, afegida a la gran preparació per a les tasques de gestió, alhora de ser una defensora amb fermesa dels postulats del partit davant de l'equip de govern, la fan ser la candidata cridada a defensar el projecte del PSM a Maó. Un projecte que té, com

PSM des dels inicis, i que també compta amb l'experiència d'haver estat regidor a l'Ajuntament de Maó: ocupa el segon lloc de la llista de Maó. El tercer lloc en aquestes llistes l'ocupa Laia Obrador, actualment secretària de l'agrupació de Maó i vinculada al partit des del grup de joves amb relació amb el PSM (el JEN), la participació en el secretariat, l'ostentació d'un càrrec de direcció a l'Institut de Disseny i Innovació (IDI) del Govern de les Illes Balears, i amb dedicació en el món de l'educació, com a mestra d'escola.

A **Ciutadella**, Joana Gomila encapçalarà la llista que encapçalava fins ara Maite Salord. Gomila ha destacat en la seva fermesa al capdavant de la regidoria d'Hisenda, que té la responsabilitat en la tasca de la distribució dels recursos, després d'una època marcada pel descontrol durant l'anterior govern de dretes a la ciutat de ponent. La

Pepe Mascaró, Maite Salord, Joana Gomila i Magí Muñoz, compromesos amb Ciutadella.

candidatura és sòlida i amb una preparació contrastada. Gomila ha esdevingut durant les darreres setmanes una mostra de seriositat i projecció, capaç d'assumir les forces aglutinades en l'actual equip de feina a l'Ajuntament, que serà el mateix que es presenta. Un equip completat pels altres actuals regidors: Maite Salord, Magí Muñoz i Pepe Mascaró. Un grup compromès amb Ciutadella, que tenia clar que era una aposta per vuit anys, i en el qual Maite Salord reitera el compromís, en aquest cas no com a portaveu, però sí com a punt integrador i per al qual pensa dedicar-hi tots els seus esforços.

També s'ha ratificat la candidatura **des Castell**. L'actual regidor al municipi, Amador Marí, que continuà en el seu moment la tasca iniciada per Maria Josep Fullana, és el candidat a la batlia del municipi de més a llevant de l'illa. Marí ha desenvolupat, compaginant el càrrec de regidor as Castell, la feina al capdavant de la direcció insular de Cultura i Patrimoni al Consell Insular. Els seus grans coneixements sobre història i cultura a Menorca l'han duit a aprofundir en el coneixement del món de la política de l'illa, amb una gran vivesa i perspició en les demandes en la seva tasca d'oposició a l'Ajuntament. Tot un valor en

Tòfol Mus, Maria Josep Morell i Laia Obrador, al capdavant de l'equip de Maó.

a les altres bandes, la potència de l'equip del darrere, que és el que li acaba de donar solidesa. Un equip fort, amb persones amb criteris contrastats. És el cas de Tòfol Mus, dels militants fundadors del partit i persona vinculada al

alça. Del mateix que podem dir del qui l'acompanya a la llista: Simó Ferrando.

També s'ha ratificat, finalment, la participació del nostre partit al grup de l'Entesa per **Ferrerries**, que encapçala Josep Carreres. El número tres de la llista és el representat del PSM. Francesc Pons, ha estat director insular de Cultura i Educació, i en aquesta legislatura director insular d'Economia, així com regidor d'Hisenda a l'Ajuntament de Ferreries. Tota una garantia de rectitud i compromís. Pons compagina amb eficàcia la tasca municipal i insular amb solvència, i és un dels valors importants del PSM, amb una visió clara del model econòmic del PSM per a Menorca, i que ha estat al capdavant de projectes clau com el Pla Director Sectorial d'Equipaments Comercials de Menorca.

Amb aquest equip, el PSM afronta unes eleccions complicades, marcades per la petja de la crisi econòmica i la situació que se'n deriva, que és una molt mala gestió d'aquesta crisi duita pel PSOE en els diferents àmbits de l'acció de govern. Açò dóna facilitats als models de dreta, que també són majoritaris a Europa, per fer una campanya de destrucció de la feina feta, sense recordar, emperò, que el seu model de créixer del no res a través de l'especulació és un dels motius d'aquesta crisi. Alhora, però, un equip, el del PSM, com el que es presenta dóna garanties de la pervi-

Amador Mari i Simó Ferrando es presenten a la llista des Castell.

vència d'un model d'esquerres que no ha perdut vigència mai. Ara és el moment de fer política i de marcar prioritats, de manifestar obertament quin és el nostre model per a Menorca, que no és altre que decidir per nosaltres mateixos en tot allò que haguem de fer-ho. Un model marcat per la sostenibilitat, pel benestar de la població, per la cobertura social de les necessitats bàsiques, per la defensa sincera de la nostra llengua i cultura sense exclusions de ningú perquè tothom és benvingut a participar d'aquest projecte, per un món millor, més transparent i habitable, per la defensa del territori. Entre tots ho farem possible.

El Govern espanyol tomba la iniciativa legislativa popular "Televisió sense fronteres"

En el número del PSM Informa del mes de gener ens fèiem ressò de la ILP sobre la possibilitat de crear espais lingüístics de comunicació que poguessin assegurar el plurilingüisme a l'Estat espanyol i establir mitjançant mecanismes legals la unitat dels territoris que comparteixen la mateixa llengua. Aquesta

proposta de Llei, dèiem, permetia, entre d'altres coses, planificar per assegurar els múltiples de titularitat estatal necessaris per assegurar la recepció d'emissores en les llengües protegides.

Aquesta Llei necessitava un mínim de 500.000 signatures per començar la tramitació parlamentària, que va aconseguir amb escreix. De fet, se'n van presentar 650.000. Però, de forma inaudita des d'un punt de vista de la

democràcia, el Govern va tombar la iniciativa per qüestions estrictament econòmiques. Al·leguen que "no presta conformitat a la seva tramitació" perquè l'aprovació de la ILP "tindria com a conseqüència un augment dels crèdits pressupostaris". Implícitament, es reconeix que el projecte de Llei està ben fonamentat des del punt de vista jurídic i tècnic, i que per aquests flancs no és atacable. És la primera vegada en la democràcia que

succeeix una cosa semblant. De moment, en tot cas, la ILP continua la seva tramitació, tot i l'escull del Govern, que hem de denunciar per manca de visió democràtica i de voluntat popular, manifestada en la gran quantitat d'assignatures presentades. En el número del mes de gener, ja advertíem del següent: "El Partit

Socialista Espanyol pretén mostrar una cara que no concorda amb les accions que ha tingut a l'abast. Haurem d'esperar per saber si la iniciativa popular, en el moment de tramitació al congrés espanyol quan arribi, també compta amb la complicitat del partit que ara és el govern [ells mateixos]". No calia esperar gaire, com hem vist. Els pitjors auguris s'acaben complint. Seguirem aquest tema d'interès des de prop.

El futur de l'antic hospital Verge del Toro

El pla d'usos de l'edifici es presenta com una sortida poc reflexionada i molt maquillada.

L'edifici de l'antic hospital Verge del Toro està al centre d'interès pel fet d'haver-se fet públic un Pla d'usos que intenta dibuixar les línies principals d'aprofitament d'aquest espai per a un ús essencialment sociosanitari. Ha entrat de ple en el debat públic i polític per la importància inherent que té aquest tema, a més d'haver estat criticat sobretot per part del Partit Popular.

La crítica principal que planteja aquest partit és que no es preveu suficient zona assistencial, i que no hi ha llits per acollir internaments. Seria un problema, idò, segons aquest partit, de manca d'usos sanitaris. En

gens fàcil. Al contrari, si no s'aborda bé, pot ser més un llast social i polític que una veritable oportunitat per tenir nous espais que assumeixin mancances socials i sanitàries. Per

HI HA ALGUNES LLACUNES COM LA GESTIÓ QUE NO SEMBLEN RESOLTES A LA VEGADA QUE S'OBVIA UNA PART DE LA INVERSIÓ –ELS COSTOS DE LA DEMOLICIÓ, PER EXEMPLE, NO S'HAN PREVIST– I HI HA UNA MANCANÇA DE L'ESTUDI DE POSSIBILITAT D'ALGUNS USOS.

començar, a banda de la robustesa arquitectònica de l'edifici, les instal·lacions estan tan obsoletes que és avui per avui impossible adequar-

servei assistencial.

Aquest pla d'usos preveu 30 places de centre de dia per a gent gran, 20 places per a discapacitats intel·lectuals, centre de drogodependèn-

cies, banc de sang i centre de vacunes internacionals. Destina també diferents usos administratius dependents del Consell, del Consorci Sociosanitari i de diferents conselleries del Govern. Ara, hi falta concreció en molts aspectes, i és el que fa que el PSM agafi aquest pla amb distància, amb cautela. Hi falta, des d'un anàlisi minuciós, crear una figura que aglutini la representació de la societat, els potencials usuaris, els professionals i les diferents administracions, que pugui estudiar i decidir quin ha de ser el projecte que pot donar resposta a les necessitats socials i sanitàries, que podrien ser ateses en aquest equipament.

El problema és que la situació i el fet que no s'ha actuat amb celeritat per aclarir el tema ha servit massa sovint per a la demagògia, i més si s'obvien totes aquestes dificultats. Açò no lleva, en tot cas, que des del PSM considerem que el que proposa aquest pla d'usos parteix de la urgència social de trobar una solució, més que de la reflexió asserenada que demana una situació tan complexa. En aquest sentit, en molts aspectes aquest pla d'usos es presenta com una sortida poc reflexionada i segurament molt maquillada, que no s'enfronta a les necessitats reals. Hi ha algunes llacunes que no semblen resoltes. Per exemple, la gestió. Es proposa que sigui el Consorci Sociosanitari qui se'n faci càrrec,

Una imatge de l'antic hospital Verge del Toro, que es convertirà en centre sociosanitari.

aquest pla d'usos es recull, a grans trets, atenció a les necessitats de geriatria en centre de dia i discapacitats intel·lectuals, entre d'altres, i una aglutinació de serveis administratius que ara estan repartits pel municipi i que depenen del Consell, del Govern de les Illes Balears i d'algun consorci.

Vist des d'un punt de vista molt pragmàtic, la situació en què està aquest edifici no fa que la qüestió sigui

les mínimament per adaptar-les a les noves realitats sanitàries. L'estructura de plantes i una distribució en clau vertical fan difícilment viable la destinació a usos només sanitaris. En certa manera, la visió general d'aquest pla d'usos que s'ha donat a conèixer respon a aquestes dificultats inherents a l'edifici, com és el fet, també, que no es pot disposar d'una zona exterior de pati mínima per cobrir el que necessita un bon

obviant que aquest actualment no té cap mena d'estructura que sigui capaç d'assumir açò. A la vegada, hi falta fer una previsió de despesa, s'hi troba a faltar un projecte de recursos humans, funcionament i manteniment que en determini els costos anuals reals. També obvia una part

les estructures existents representa un cost superior al que està pressupostat. I també hi ha la manca de l'estudi de possibilitats d'alguns usos que haurien de quedar recollits i no hi queden: usos derivats d'atenció sanitària d'internament en casos concrets com podrien ser els

mini per cobrir necessitats no és una tasca fàcil, no es pot fer improvisant, i tot açò hi haurà d'aparèixer. En el mateix sentit, també hem de criticar el posicionament i el discurs del PP, que també obeeix a la improvisació i populisme, ja que si és ver que hi falten llits, com diuen, mai pot ser de qualsevol mena, qualsevol judici s'ha de primmar al màxim en un assumpte tan delicat com aquest, que fer tantes sensibilitats.

El que creim que hem d'impulsar és un projecte que per a la ciutadania representi un avenç, una oportunitat de resoldre mancances socials i assistencials, i per a aquesta finalitat el pla d'usos presentat és insuficient, s'hi ha d'aprofundir més i més seriosament.

EL QUE CREIM QUE HEM D'IMPULSAR ÉS UN PROJECTE QUE REPRESENTI UN AVENÇ PER A LA CIUTADANIA, UNA OPORTUNITAT DE RESOLDRE MANCANCES SOCIALS I ASSISTENCIALS.

d'inversió, calculada en prop de 10 milions d'euros, resultant d'una obra a partir d'un edifici existent. El càlcul és fet com si d'un edifici nou es tractés, quan la feina de demolició de

de pal·liatius, les unitats de respir o alguns tractaments concrets. Són les mancances reals que avui dia té la societat menorquina en aquest àmbit, i una planificació a llarg ter-

Aprimar l'estructura del Consell?

En època electoral, i especialment en època de crisi, qualsevol tema que tenguí certa visió populista és susceptible de ser carn de batalla de les polèmiques més aferrissades públicament. L'estructura de les nostres administracions és un d'aquests temes que passa a estar en el centre de mira d'aquest debat. Pel Partit Popular, la defensa de la necessària minva de l'estructura del Consell de Menorca ve essent recurrent al llarg dels darrers mesos (o gairebé anys), i ara s'intensifica com a aposta de campanya.

Però anem per pams. Aquesta no és una aposta aïllada ni aliena a un plantejament clarament ideologitzat per part del Partit Popular i encaminat a un clar desprestigi d'aquelles institucions en les quals no han cregut mai. Aquest debat també apareixia, per part del mateix partit, en el context de les recents eleccions al Parlament de Catalunya. Aposten per un clar aprimament de l'administració, tant de càrrecs polítics com de funcionariat i gent assalariada en general. Al País Valencià, el president Camps, capdavanter d'un dels governs més corruptes de l'Estat, fa ostentació d'una comunitat amb la menor taxa de funcionaris per habitant (aquí els càrrecs polítics, assessors i co-comissionaris, no compten). Açò implica dos problemes greus: a) apropiar-se d'un discurs populista i fer-ne ressò, propiciant, encara més, la percepció

d'unes administracions poc servibles, oblidant i passant per alt el servei que ofereixen; i b) incidir en el desprestigi d'unes institucions que nosaltres hem entès sempre com de referència, i que el PP, amb un substrat essencialment centralista, menysté. És el cas del Consell de Menorca (és a dir, dels menorquins) o l'administració autonòmica, com la Generalitat de Catalunya o del País Valencià en l'altre cas.

Cal dir que el PSM pretén ser responsable en la seva aposta política i en la situació econòmica que vivim, i per tant és conscient que açò demana renúncies i la capacitat per ajustar l'estructura de les administracions al moment que es viu. De fet, assumeix aquesta tasca des del moment que prescindeix de dos dels directors insulars de les àrees que gestiona al Consell. Però no amaguem què hi ha darrere les ofensives de la dreta, que és una demagògia absoluta: la no creença en un govern fort de casa. L'aposta pel menorquinisme polític, també com a exponent del catalanisme (no oblidem que la reivindicació i el sentit són exactament els mateixos), és aquí que es demostra. Ana-

litzant aquest tema en el debat polític a Catalunya, un article de Ferran Casas al diari digital Tribuna.cat conclou, ben igual que hem fet nosaltres en moltes ocasions, que ningú, ni Mariano Rajoy, no parla de reduir el número

de funcionaris públics de l'Estat, que no ha reduït la seva estructura ni el seu personal malgrat els traspassos a les comunitats autònomes, que han fet que perdi les seves competències en àmbits com la sanitat, l'educació o la cultura.

I encara, el que és més greu. Els que més parlen de reduir l'estructura són aquells que, precisament, no han actuat de la mateixa manera quan n'han tingut l'oportunitat. És de coneixement de tothom, però és important repetir-ho, que l'administració a les Illes Balears que compta amb un número més gran d'assessors i llocs de confiança i designació

política són l'Ajuntament de Calvià, seguit del de Marratxí, poblacions que tenen per alcalde els senyors Carlos Delgado i José Ramón Bauzá, que rivalitzaven en les darreres eleccions internes del PP per a la presidència del partit, i el segon dels quals és candidat a la Presidència al Govern. I, sense anar més enfora, mentre el PP de Menorca demana a crits que es disminueixi el nombre de directors insulars del Consell, tapen les vergonyes que els menaren a designar a dit, durant l'anterior etapa amb Matas al capdavant, un Govern autonòmic que actuava com a paral·lel al del Consell amb

una estructura de 20 persones com a delegats del Govern a l'illa, sense cap funció executiva ni cap altra més enllà que treballar pel partit.

El PSM treballarà per adequar l'estructura a la realitat tant institucional com econòmica, però sobretot tenint clar que necessitem la reivindicació d'un govern fort de l'illa, amb capacitat per decidir i per gestionar aquelles competències que ens pertocuen i que estan marcades a l'Estatut, que doni respostes als reptes de la ciutadania i a un món cada vegada més complex i que ha de mester eines per fer-hi front, i amb un finançament just.

Els súpersous dels grans directius i els grans beneficis de les empreses

La crisi fa estralls i sembla que les polítiques entorn a l'atur, el treball o la fiscalitat no acaben de trobar una sortida a la situació. Els debats públics són constants i el model que s'ha anat bastint els darrers anys va fent fallida per totes bandes.

Mentrestant, hi ha realitats que cauen com ploms i sobre les quals ningú se n'alça una cella. La factura de la llum va pujant any rere any i per qualsevol gestió que s'ha de fer amb l'empresa subministradora d'electricitat s'han de pagar preus francament alts. En canvi, els beneficis d'Endesa, la principal companyia subministradora de l'Estat, se situen en 2.500 euros en els nou primers mesos de l'any.

Tothom també té en ment les desorbitants factures dels telèfons, sense parlar del fet que les principals empreses que acumulen queixes dels consumidors són les de telefonia, amb una gestió dels seus serveis molt fosca. A l'Estat tenim els preus més alts d'Europa amb un dels pitjors serveis quant a tecnologia. Però mentre tothom parla de crisi, Telefónica creix un 65 % els seus beneficis, que se situen en més de 8.800 milions d'euros de resultat només en els primers nou mesos de l'any. Els alts directius d'aquesta empresa cobren 2,73 milions d'euros anuals.

Aquestes xifres sembla que ens haurien de fer pensar alguna cosa. Les comparatives són més odioses en seguir analitzant les xifres de les nòmines dels alts directius. Dins les empreses de l'anomenat Íbex 35, és a dir, les 35 empreses amb més liquiditat que cotitzen a les borses espanyoles, els 584 consellers execu-

tius i alts directius van cobrar una mitjana de 989.000 euros el 2009. Açò suposa 313 vegades el salari mínim interprofessional. Tinguem en compte que açò és una mitjana, i que si ens fixam en els presidents, consellers delegats i els més alts executius, en 2009, any pitjor de la crisi, van cobrar una mitjana de 2,72 milions d'euros.

Hi ha directius que arriben a cobrar més de 10 milions d'euros anuals, com el conseller delegat del Banco Santander.

Aquests grans sous que explicam no estan tampoc exempts d'unes grans condicions de jubilació. Un conseller delegat del BBVA es va jubilar de forma anticipada i el consell d'administració del banc va fixar unes drets de pensió de 68,7 milions d'euros. Aquest mateix consell va fixar la pensió del president en complir els 65 en 79,8 milions. Al conseller delegat del Santander també se li assignà rebre les pensions en forma de capital per una valor de 85,7 euros. No tothom torna vell igual.

* * *

Mentrestant, parlem de reformes laborals en què l'acomiadament dels treballadors és més fàcil, de congelació de les pensions, d'allargar l'edat de jubilació... Però res d'augmentar la pressió fiscal de les grans fortunes i dels sous més elevats. És èticament plantejable, sobretot en època de crisi, aquestes xifres. Podem girar l'esquena, a aquestes realitats?

Retirada dels símbols franquistes as Castell

El passat dia 16 de desembre, a l'Ajuntament des Castell es va aprovar per unanimitat una moció presentada pel regidor del PSM, Amador Marí, en què s'instava l'equip de govern a prendre les mesures oportunes encaminades a la retirada dels símbols franquistes de la façana de la capella del cementeri municipal: un escut franquista i la inscripció "CAIDOS POR DIOS Y POR ESPAÑA".

Aquesta moció també demana que es Castell expressi el compromís envers el reconeixement de les víctimes de la Guerra Civil i de la Dictadura, i promogui la cohesió i solidaritat entre les diverses generacions de ciutadans i ciutadanes entorn a principis, valors i llibertats sorgits després de la dictadura.

Finalment, també s'insta el Consell Insular a la realització, amb la col·laboració dels ajuntaments de l'illa, d'un catàleg d'escuts, insígnies, plaques i d'altres objectes o mencions commemoratives de la sublevació militar, de la Guerra Civil o de la Dictadura franquista, i a l'elaboració d'unes recomanacions per a l'actuació sobre la simbologia recollida al catàleg, establint criteris generals d'actuació sobre la seva retirada o conservació.

Tots els principis que duen a manifestar-se en aquest sentit són recollits a la Llei 52/2007, coneguda com a Llei de la Memòria Històrica. És imprescindible que una societat que es vulgui bastir sobre uns principis democràtics ho faci reconeixent els propis errors en la història i que sigui capaç d'assumir la repulsa d'unes tesis antidemocràtiques i els símbols que les fonamenten, com és el cas d'aquestes insígnies. Amb el cas del cementeri des Castell s'ha iniciat un procés, que haurà de seguir en la recerca d'altres casos que trobam a diferents contrades de l'illa, i que a més tenen precedents vàlids, ja que insígnies com aquestes se n'han retirat de diferents indrets.

El que ha de quedar clar és que de cap manera es pretén que s'oblidi una part de la història, sinó que es faci justícia. Algunes tesis, que provenen normalment de sectors de la dreta, apunten que aquests temes no s'han de discutir perquè provoquen que se'n parli, quan el que cal és oblidar i mirar endavant, i per tant no tocar res que faci referència al passat. Aquesta tesi és malèvola, però. Per dos motius: un, perquè, com diu aquella gran frase, "qui

No es tracta d'oblidar una part de la història, sinó que es faci justícia.

Símbols franquistes presents a la façana de la capella del cementeri municipal.

no aprèn de la història, està condemnat a repetir-la", i per açò és necessari tenir la consciència històrica; i un altre, perquè qui no la vol tocar és perquè sol ser hereu de l'estatus quo sorgit d'un procés de repressió i autoritarisme. Els mateixos que diuen que aquest tipus de mesures, defensades per partits com el PSM, són dèries i coses en què no s'haurien de fixar perquè hi ha altres coses complicades (entenguem crisi econòmica) a què fer front, són els que omplen els comentaris d'aquesta notícia en els mitjans. I per tant, els importa.

Hem de saber actuar en mor de la democràcia. Gent de dretes i gent d'esquerres, de totes les conviccions i proveniències, haurà de fer els esforços necessaris per guarir les ferides del passat sense por per bastir un futur millor per a tothom.

Ens trobaràs a

MAÓ. C/ Cós de Gràcia, 29. Tel. 971 36 40 11.

CIUTADELLA DE MENORCA

C/ Captius de Constantinoble, 53 baixos. Tel. 971 38 19 50

ES MERCADAL. C/ del Doctor Llansó, 71, baixos

ES CASTELL. C/ Antònia Orfila, 44

ALAIOR. C/ de s'Arraval, 40

Telèfon mòbil del PSM: 660 18 27 63

menorca@psm-entesa.cat / www.psm-menorca.cat

www.facebook.com/profile.php?id=1279687873

<http://www.youtube.com/psmmenorca>

BLOGOSFERA DEL PSM:

maitesalord.cat

www.nelmarti.cat

www.eduardriudavets.cat

Edita: PSM-EN - Dipòsit legal: ME 31/2010